

Sygn. akt I C 3915/14

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:
Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Sylwia Domańska

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **G. D.**

przeciwko **A. T.**

o zachówek

na skutek sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego w dniu 25 lutego 2015 roku

1. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 25 lutego 2015 roku sygn. akt I C 3915/14 i oddala powództwo;
2. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów procesu;
3. przyznaje i nakazuje wypłacenie ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu na rzecz adw. W. G. prowadzącego indywidualną Kancelarię w Z. ul. (...) kwotę 2.952 złotych (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce G. D. z urzędu.

Sygn. akt I C 3915/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 października 2014 roku powódka G. D. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. T. kwoty 40.000 złotych tytułem zachowku po zmarłej matce M. T.. Nadto powódka wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 31 marca 2000 roku spadkodawczyni M. T. podarowała wnuczce A. T. mieszkanie własnościowe położone w Z. przy ulicy (...) o powierzchni 34,63 m², dla którego Sąd Rejonowy w Zgierzu prowadzi księgę wieczystą numer (...). W dniu 5 czerwca 2014 roku M. T. zmarła. Spadkobiercami ustawowymi M. T. są jej córki G. D. – powódka oraz matka pozwanej Z. T.. Zdaniem powódki wartość mieszkania wynosi 120.000 złotych.

(pozew – k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zwolnił powódkę od kosztów sądowych ponad kwoty 500 złotych oddalając wniosek powódki w pozostałym zakresie oraz ustanowił dla powódki pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie – k. 18-18v.)

Wyrokiem zaocznym z dnia 25 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził do A. T. na rzecz G. D. kwotę 40.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 500 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto Sąd ustalił wynagrodzenie dla adw. W. G. jako pełnomocnika z urzędu powódki G. D. w wysokości 2.952 złote i nakazał jego wypłacenie ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Zgierzu oraz nakazał pobranie od A. T. na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.952 złotych jako wydatków poniesionych przez Skarb Państwa .

(wyrok zaoczny – k. 32-33)

W sprzeciwie do wyroku zaocznego pozwana wniosła o uchylenie wyroku zaocznego z dnia 25 lutego 2015 roku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów sądowych według norm prawem przepisanych. Nadto wniosła o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała , że nie uznaje powództwa co do zasady jak i co do wysokości. Wskazała, że G. D. i Z. T. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Zgierzu sygn. akt I Ns 989/14 są spadkobierczyniami ustawowymi M. T., pozwana nie była uczestnikiem w tamtym postępowaniu, wobec czego zakwestionowała swoją legitymację bierną w niniejszej sprawie. Przyznała , iż M. T. aktem notarialnym darowała jej mieszkanie numer (...) położone w Z. przy ulicy (...) w zamian za ustanowienie nieodpłatnej, dożywotniej służebności mieszkania polegającej na prawie zamieszkiwania i współkorzystania z lokalu, jednak tę umowę należy uznać za umowę dożywocia a nie umowę darowizny. Zdaniem pozwanej w świetle art. 994 k.c. darowizna, którą otrzymała od M. T. nie powinna być doliczana do spadku ponieważ została dokonana przed ponad 10 laty licząc wstecz od otwarcia spadku. Nadto zdaniem pozwanej uwzględnienie roszczenia nawet w części naruszałoby zasady słuszności i współzycia społecznego.

(sprzeciw – k. 37-40)

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu wydanemu przez Sąd Rejonowy w Zgierzu w dniu 25 lutego 2015 roku.

(postanowienie – k. 46-46v.)

W piśmie procesowym z dnia 9 maja 2016 roku pełnomocnik powódki cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia co do kwoty 13.000 złotych tym samym wniosła o zasądzenie od pozwanej tytułem zachowku kwoty 27.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o nieobciążanie powódki kosztami procesowymi w zakresie cofniętego powództwa na zasadzie art. 102 kpc . Cofnięcie powództwa zostało spowodowane przyjęciem przez powódkę wartości mieszkania na poziomie wartości uzyskanej za nie przy sprzedaży przez pozwaną w sierpniu 2015 roku , czego strona pozwana nie kwestionowała .

Pełnomocnik pozwanej wniosła o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów procesu również w zakresie cofniętego powództwa .

(pismo procesowe – k. 177, stanowisko na rozprawie w dniu 15 września 2016 k 184)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. T. wraz z mężem mieli przydzielone mieszkanie lokatorskie nr (...) w Z. przy ulicy (...) . Mąż jej zmarł w 1997 roku .

(okoliczność bezsporna)

M. T. po śmierci męża rozpoczęła starania o wykup zajmowanego przez nią mieszkania . W celu pozyskania pieniędzy zwróciła się najpierw do swojej wnuczki M. R. córki powódki , a ponieważ nie uzyskała żadnej odpowiedzi co do finansowego partycypowania w wykupie mieszkania złożyła taką propozycję swojej drugiej córce Z. T. . Wówczas Z.

T. przekazała jej potrzebne pieniądze na wykup lokalu . Była to kwota 8.213 złotych . W dniu 29 listopada 1999 roku doszło do wykupu mieszkania od Gminy przez M. T. .

(dowód wpłaty – k. 92 , zeznania świadka Z. T. k 123 odw , zeznania pozwanej k 58 oraz k 185)

Aktem notarialnym Rep. A nr (...) z dnia 31 marca 2000 roku M. T. darowała swojej wnuczce A. T. prawo własności samodzielnego lokalu mieszkalnego numer (...) wraz z udziałem (...) części w części wspólnej budynku i urządzeń nie służących do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali oraz prawie użytkowania wieczystego użytkownika działki gruntu numer (...) objętej KW numer (...).W akcie tym A. T. ustanowiła na rzecz darczyńcy nieodpłatną , dożywotnią służebność mieszkania polegającą na prawie zamieszkiwania i współkorzystania z lokalu . Matka A. T. , Z. T. wiedziała o tej darowiźnie i ją akceptowała .

(akt notarialny – k. 42-43, zeznania świadka Z. T. k 123 odw)

Całkowity dochód M. T. w 1999 roku wyniósł 8.435 złotych , a w 2000 roku 8.945 złotych .

(zeznania podatkowe M. T. k. 70-71, 74-78)

M. T. po śmierci swojego męża pozostawała pod opieką swojej córki Z. T. i wnuczki A. T.. Córka i wnuczka robiły jej większe zakupy i przywoziły te zakupy do domu. Pomagały w sprzątaniu mieszkania. Co jakiś czas ponosiły część opłat za mieszkanie zajmowane przez M. T.. Wpłaty czynszowe i inne świadczenia za mieszkanie były uiszczane w punktach kasowych albo przez M. T. , albo wypełnione książeczki zanosila jej córka Z. T. . Wtedy albo ona albo jej córka dokładały się do tych opłat , zwłaszcza jak spadkodawczyni miała wydatki związane z leczeniem . Konkubent wnuczki zawoził jej babcię na wizyty do lekarzy w Ł. i w Z.. M. T. spędzała z córką i wnuczką każde święta. A. T. odwiedzała swoją babcię przynajmniej raz w miesiącu były w ciągłym kontakcie telefonicznym . Córka sfinansowała babci usługę stomatologiczną. W. zorganizowała remont w mieszkaniu babci.

M. T. miała problemy z biodrem, kolanem , była chora na cukrzycę . 2-3 lata przed śmiercią M. T. złamała kość udową i wtedy przestała często wychodzić z domu , a przy wyjściu z domu korzystała z kuli .

(zeznania pozwanej k. 58 i k 185 zeznania świadków Z. M. – k. 122v., Z. T. – k. 123 v.-124, zeznania H. S. – k. 124, zeznania J. G. – k. 124v. zeznania S. B. – k. 124 v., odcinki wpłat – k. 80-85, rachunek k. 86)

Zwaloryzowane świadczenie emerytalne M. T. od dnia 1 marca 2014 roku wynosiło 1408,69 złotych brutto.

(decyzja ZUS – k. 79)

G. D. od śmierci ojca nie kontaktowała się ze swoją matką M. T. i przez 10 lat nie opiekowała się matką. Tylko raz kiedy M. T. była w szpitalu odwiedzała ją. Pozwana jest sama po operacji nowotworu wykonanej w 2012 roku . Obecnie jest na emeryturze Ma również ciężko chorego męża , będącego na rencie chorobowej , obecnie stale leżącego oraz syna , który przebywa na rencie chorobowej. Jest po udarze i zawale i po próbie samobójczej . G. T. utrzymywała z matką kontakt telefoniczny , raz dostała od matki 500 złotych na specjalne plastry pooperacyjne . Do M. T. nie przychodziły również jej wnuki ze strony G. D. .

(zeznania powódki k 184 odw , zeznania świadka Z. M. – k. 122odw , zeznania pozwanej k 185, decyzja o rewaloryzacji emerytury k 10, karta leczenia szpitalnego k 9)

M. T. zmarła w dniu 5 czerwca 2014 roku

Prawomocnym postanowieniem z dnia 23 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu stwierdził nabycie praw spadkowych na podstawie ustawy na rzecz córek Z. T. i G. D. po 1/2 części każdej z nich.

(postanowienie – k. 12)

Organizacją pochówku matki zajęła się Z. T.. M. T. pozostawiła 8.700 złotych oszczędności , które trzymała w domu . Z kasy pogrzebowej zostało wypłaconych 4000 zł , z ubezpieczenie na życie wypłacono 1.000 zł . Koszt pochówku zostały pokryte z pieniędzy pozostawionych przez spadkodawczynię . Natomiast z 5000 zł pochodzących z zasiłku pogrzebowego i polisy ubezpieczeniowej siostry podzieliły się po połowie i Z. T. przekazała G. D. 2.500 złotych

(rozliczenie k 110 , zeznania świadka Z. T. k 123 odw. Zeznania powódki k 185, faktura VAT – k. 89, faktura VAT – k. 90,)

Aktem notarialnym z dnia 13 sierpnia 2015 roku A. T. sprzedała mieszkanie, które otrzymała jako darowiznę od swojej babki M. T. za kwotę 81.000 złotych.

(umowa pośrednictwa sprzedaży lokalu – k. 154-155, umowa z oferującym – k. 156-158, akt notarialny – k. 167-172)

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki i jej córki M. R. co do źródeł sfinansowania wykupu mieszkania przez M. T. . Powódka w żaden sposób nie udowodniła , że jej matka miała pieniądze na wykup mieszkania po swoim mężu a jej ojcu . Sama zeznała również , że jej córka M. chciała wykupić mieszkanie , tak więc kwestia wykupu była omawiana w rodzinie . Nie mogło być wobec tego mowy o pozostawionych przez ojca pieniądzech . Ponadto należy podkreślić , że kwota potrzebna na wykup czyli ponad 8.000 złotych to całkowity roczny dochód M. T. w okresie , gdy doszło do wykupu mieszkania . Stąd miarodajne są zeznania świadka Z. T. , która potwierdziła , że przekazała pieniądze na wykup mieszkania matce . Również darowizna mieszkania nastąpiła w niespełna 4 miesiące od jego wykupu co dodatkowo podtrzymuje argumentację przedstawioną przez pozwaną i jej matkę .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka T. K. w zakresie w jakim twierdziła , że M. T. nie mówiła nigdy przy spotkaniach , że ktoś z rodziny jej pomaga . Twierdzenia takie są pozbawione logiki , przyjmując , że przecież chodziła o lasce czy o kuli ,miała problem z kolanem oraz była w zaawansowanym wieku , w którym robienie ciężkich zakupów i czynności w domu wymagających siły jest bardzo trudne . Ś. Z. M. sąsiadka zmarłej potwierdziła , że widziała często Z. T. i jej córkę A. jak przywoziły zakupy , wychodziły z nią na spacer .

Z zeznań powołanych świadków Z. M., T. K., J. G. i H. S. jednoznacznie wynika, że zmarła M. T. przed śmiercią wymagała opieki osób trzecich. Szczególnie po upadku, kiedy zaczęła poruszać się o kulach wymagała pomocy przy robieniu zakupów, dokonywaniu opłat za mieszkanie czy w transporcie na wizyty do lekarzy.

Z tymi zeznaniami w całości korespondowały zeznania pozwane. Z też tego powodu sąd uznał je za całkowicie wiarygodne. Natomiast powódka poprzez brak osobistego kontaktu z matką wiedzę co do stanu zdrowia matki miała znacznie ograniczoną , bądź jej w ogóle nie miała . W tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w którym twierdziła , że jej matka przed śmiercią była osobą samodzielną i nie wymagała opieki. Na uwzględnienie nie zasługiwały też te twierdzenia powódki , w których wskazywała , że jej matka była całkowicie samodzielna finansowo. M. T. utrzymywała się bowiem ze stosunkowo niskiej emerytury, a z tej kwoty musiała ponosiła koszty opłat za mieszkanie i częściowo za inne media oraz koszty leków i koszt wyżywienia.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom M. R., która jest córką G. D.. Świadek nie miała realnej wiedzy co do stanu zdrowia M. T., ponieważ rzadko ją odwiedzała. Swoją wiedzę o sytuacji babci czerpie z zeznań powódki. Co więcej była zainteresowana składaniem zeznań w sposób korzystny dla swojej matki, gdyż wygrana niniejszego procesu stanowiłaby realne przysporzenie finansowe po stronie jej matki.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 991 § 1 kc zstępnym, małżonkowi oraz rodzicom spadkodawcy, którzy byliby powołani do spadku z ustawy, należą się, jeżeli uprawniony jest trwale niezdolny do pracy albo jeżeli zstępny uprawniony jest małoletni – dwie trzecie wartości udziału spadkowego, który by mu przypadł przy dziedziczeniu ustawowym, w innych zaś wypadkach – połowa wartości tego udziału (zachowek). Wykładnia językowa powołanego przepisu mogłaby

wskazywać , że roszczenie o zachówek jest jedynie możliwy w sytuacji , gdy mamy do czynienia z dziedziczeniem na podstawie testamentu .

Ostatnie orzecznictwo również Sądu Najwyższego rozszerzyło jednak znaczenie i zastosowanie tego przepisu do sytuacji , w której nie różnicuje się sytuacji spadkobierców ze względu na sposób dojścia do dziedziczenia . Dotyczy to sytuacji , w której doszło za życia spadkodawcy do rozporządzenia majątkiem zaliczonym do spadku . W takim wypadku spadkobiercy ustawowi , którzy mimo potwierdzenia sukcesji uniwersalnej postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku faktycznie nie uzyskali prawa do masy spadkowej stają się uprawnionymi do zachowku . Zobowiązaniem do zapłaty zachowku jest także spadkobierca ustawowy należący do kręgu osób wymienionych w powołanym przepisie jako uprawniony .

Gdy spadkodawca dokonał darowizny wyczerpującej cały spadek , uprawniony do zachowku może dochodzić od obdarowanego roszczenia o zachówek w granicach określonych w art. 1000 kc (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 III CSK 255/07 OSNC 2009/3/47) W judykaturze wyjaśniono bowiem , że jeżeli uprawniony do zachowku jest jednym ze współspadkobierców , który dochodzi do spadku na podstawie ustawy , to przysługuje mu przeciwko współspadkobiercom roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do uzupełnienia zachowku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2004 II CK 444/02, OSP 2007 nr 4 poz. 51) Sąd Najwyższy przypomniał bowiem , że ratio legis instytucji zachowku stanowi zapewnienie uprawnionym otrzymania określonej wartości ze spadku , bez względu na wolę spadkodawcy . Podkreślił , że roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku albo do jego uzupełnienia przysługuje uprawnionym wtedy , gdy we wskazany w kodeksie sposób (art. 991 paragr 2 kc : darowizna , powołanie do spadku , zapis) nie otrzymali od spadkodawcy takiej sumy . Nie ma przy tym znaczenia dla przysługiwania tego roszczenia okoliczność , czy zostali powołani do spadku z ustawy , czy na podstawie testamentu . Pogląd ten Sąd Najwyższy utrzymał w wyroku z dnia 30 stycznia 2008 roku III CSK 255/07 , gdzie jednoznacznie stwierdził , że wobec brzmienia art. 1000 kc status spadkobiercy nie wyklucza możliwości występowania z roszczeniem o zapłatę zachowku (uzupełnienia zachowku) . Odmienne interpretacja nie jest możliwa , ponieważ umożliwiłaby de facto pozbawienie zachowku bez wydziedziczenia .

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 1964 roku I CR 691/63 (OSNC 1965 nr 9 poz. 143) przyjęto za oczywiste , że roszczenie o zapłatę zachowku (uzupełnienie zachowku) przysługuje także jednemu spadkobiercy dziedziczącemu na podstawie ustawy przeciwko drugiemu , jeżeli spadkodawca za życia rozdysponował na rzecz pozwanego spadkobiercy składnikami majątku w formie darowizny podlegającej zaliczeniu na poczet substratu zachowku .

W niniejszej sprawie niezaprzeczalnym jest , że powódka nabyła spadek w 1/2 części spadek po zmarłej matce M. T.. Niekwestionowanym jest również fakt , że zmarła swój cały majątek w postaci odrębnej własności lokalu mieszkalnego położonego w Z. przy ulicy (...) numer 51 za życia darowała pozwanej będącej jej wnuczką A. T.. Z racji tego , że powódka nie mogła domagać się od pozostałych spadkobierców ustawowych świadczenia z tytułu zachowku , z uwagi na brak aktywów masy spadkowej wystąpiła przeciwko obdarowanej A. T..

W celu obliczenia wysokości przysługującego powódce zachowku w pierwszej kolejności należało zatem określić udział spadkowy stanowiący podstawę do obliczenia zachowku. Udział , w jakim powódka była uprawniona do spadku z ustawy wynosił 1/2. Udział ten należało następnie pomnożyć , stosownie do art. 991 § 1 k.c., przez 2/3, albowiem powódka w dacie otwarcia spadku była osobą pełnoletnią , ale trwale niezdolną do pracy.

W związku z powyższym udział stanowiący podstawę do obliczenia zachowku wynosił 1/3.

Kolejnym zadaniem Sądu było ustalenie tzw. substratu zachowku. W tym zakresie koniecznym było określenie czystej wartości spadku , a więc różnicy pomiędzy stanem czynnym spadku , czyli wartością wszystkich praw należących do spadku , a stanem biernym spadku , czyli sumą długów spadkowych , z pominięciem jednak długów wynikających z zapisów i poleceń. Po określeniu czystej wartości spadku dolicza się do niej , dla ustalenia substratu zachowku , wartość darowizn dokonanych przez spadkodawcę , bez względu na to , czy były one uczynione na rzecz spadkobierców , uprawnionych do zachowku , czy też innych osób.

W niniejszej sprawie jedynym składnikiem majątkowym, który należało wziąć pod uwagę przy ustalaniu substratu zachowku była wartość nieruchomości, stanowiąca przedmiot umowy darowizny.

Obowiązek doliczenia darowizny wynika z treści art. 994 § 1 k.c. , który stanowi , że przy obliczaniu zachowku nie dolicza się do spadku drobnych darowizn , zwyczajowo w danych stosunkach przyjętych , ani dokonanych przed więcej niż dziesięć laty , licząc wstecz od otwarcia spadku , darowizn na rzecz osób niebędących spadkobiercami albo uprawnionymi do zachowku . Tym samym darowizny dokonane na rzecz osób niebędących spadkobiercami lub uprawnionymi do zachowku są doliczane do spadku , jeżeli od chwili ich dokonania do chwili otwarcia spadku nie upłynęło 10 lat . Natomiast bez względu na czas dokonania darowizny dolicza się je do spadku , jeżeli są to darowizny uczynione na rzecz spadkobierców oraz osób uprawnionych do zachowku.

Umowa zawarta w dniu 31 marca 2000 roku pomiędzy spadkodawczynią i jej wnuczką A. T. była umową darowizny jednak została dokonana przed dawniej niż 10 laty przed otwarciem spadku. Zgodnie z brzmieniem art. 994 § 1 kc nie była to darowizna dokonana na rzecz spadkobierczyni ani osoby uprawnionej do zachowku . Pozwana bowiem nie była spadkobierczynią wobec faktu , że w chwili otwarcia spadku żyła jej matka Z. T. . Tym samym wartość darowanego pozwanej mieszkania nie podlegała zaliczeniu do substratu zachowku bowiem darowizna została w okresie ponad 10 lat przed otwarciem spadku .

Dodatkowym argumentem za oddaleniem powództw miał fakt , że do powstania składnika majątkowego stanowiącego ewentualną masę spadkową w znaczącej części przyczyniła się matka pozwanej Z. T. . Ona bowiem wyłożyła swoje pieniądze na wykup mieszkania matki . Bez jej pieniędzy nie doszłoby do nabycia mieszkania stanowiącego własność spadkodawczyni , a tym samym nie powstałby składnik majątkowy podlegający ewentualnemu dziedziczeniu czy obrotowi prawnemu .

Ponadto nie bez znaczenia w sprawie ma fakt , że całkowita opieka nad M. T. była wykonywana przez pozwaną i jej matkę . Dotyczyło to nie tylko dbałości o stan zdrowia spadkodawczyni jak i dbałości o jej podstawowe czynności egzystencjalne jak zakupy , sprzątanie , interesowanie się jej losem co najmniej w okresie 5 lat przed jej śmiercią . Pozwana i jej matka pomagały również spadkodawczyni materialnie ponosząc częściowo koszty utrzymania mieszkania , utrzymania go w prawidłowym stanie . Obie dokładały się często do zakupów na rzecz spadkodawczyni , bądź do wykupywania lekarstw . Natomiast zainteresowania takiego nie było ze strony powódki i jej najbliższej rodziny .

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania sąd uznał , że wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 25 lutego 2015 roku podlegał uchyleniu a powództwo oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W niniejszej sprawie powódka mogła pozostawać w uzasadnionych okolicznościach sprawy przeświadczeniu o słuszności swego żądania, gdyż to dopiero na etapie postępowania sądowego okazało się , że środki pieniężne na wykup mieszkania przez M. T. pochodziły z oszczędności matki pozwanej Z. T.. Ponadto powódka jest osobą bardzo schorowaną , zmaga się z trudną chorobą nowotworową , wymagającą ciągłego leczenia . Dlatego obciążanie jej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu jest nieuzasadnione .

Koszty pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Zgodnie zaś z § 2 ust. 3 cytowanego rozporządzenia w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty za czynności adwokata sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania

o tych opłatach. Mając na uwadze powyższe Sąd przyznał adwokatowi W. G. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 2.952 złotych obejmującą należną 23 % a stawkę podatku od towarów i usług.